

דף ס"א ע"ג

ד"ה: והנה המוחין דא"א נעשו ע"י נה"י דעתיק וכו'. ע"כ.

עיינ יפ"ש באות א' מה שפירש ועיין מזכיר שלום מערכת הה' אות א' ובאש"ל דף כ"ב ע"ב באות א'. ולקמן בפרק ג' נרחיב בעה"י.

שם

ד"ה: רק החסדים דמ"ה מצד ימין והגבורות דב"ן צד שמאל ע"כ.

עיינ נה"ש דף ל"ג סע"ד שכתב וז"ל: אמנם הכלל הוא כי התחברות המ"ה והב"ן הנזכר ^{אוצר החכמה} בכל פרצוף הוא בפרטות ולא בכללות המשל בזה כי המ"ה וב"ן דעתיק העומדים בבחינת אחר ופנים הענין הוא בפרטות האחרון דכל פרטי כל ספירה דכל פרצוף דאחר ופנים ודימין ודשמאל דכל פרטיו סדר התחברות המ"ה והב"ן שבהם הוא בבחינת פנים ואחר דימין ושמאל ודפנים ואחר וכן בא"א בבחינת ימין ושמאל וכן בכל הפרצופים וכו' עכ"ל. ועיין בבאתי לגני ח"ב דף ע"ח ע"א ד"ה אמנם בב' הקוין.

פרק ג'

דף ס"ב ע"א

ד"ה: ואח"כ הראש השני בב' בחינותיו מתלבשות תוך הראש השלישי בב' בחינותיו וכו' ע"כ.

הנה לעיל בפרק ב' דף ס' ע"ג כתב שהראש השלישי דהוא מו"ס בתוך הראש השני דהוא הגולגלתא. והכא כתב דהראש השני בתוך הראש השלישי. ובאור

זרוע בפירקין דף צ"ג ע"ב ד"ה כי הראש השני תירץ דמ"ש הכא הראש השני ר"ל אורא והוא המתלבש תוך הראש השלישי כי נכנס האויר תוך המוח לקררו יעו"ש. והוא עפ"י הקדמת הרב לקמן דב' הראשים התחתונים דא"א מתחלקים לשלושה ראשים והם גלגלתא אורא ומו"ס. אמנם לע"ד לא משמע הכי מפירקין מדכתב וז"ל: כי הראש העליונה נקרא רדל"א והוא לעילא מן הב' רישין הנקרא א"א עכ"ל. ואם הראש השני דהכא הוא האורא א"כ הראש הראשון הוא הגלגלתא ולא הרדל"א.

והרב יפ"ש באות א' בפירקין וכן בספר פאת השד"ה בפירקין הביאו הא דשער אנ"ך פ"ח שכתב שם דז"ת דכתר דא"א מלוכשים תוך מו"ס והבינה דכתר דא"א נעשית גולגלתא. נמצא דז"ת דכתר תוך מו"ס וחיצוניות הבינה דכתר מקפת בסוד גולגלתא. וא"כ התרי לישני אמת דמ"ש דהמ"ס תוך הגלגלתא ר"ל תוך חיצוניות הבינה דכתר ומ"ש שהגלגלתא תוך המו"ס ר"ל ז"ת דכתר תוך המו"ס.

אמנם עיין בשער כ"ג פרק ד' דף ק"ז ע"א שכתב וז"ל: ודע כי כל בחינת אותו החיורא והלבנונית שבאחורי העורף דז"א וכל הלבנונית אחורי הגוף והכתפים שלו כולו הוא בחינת אלו הרגלים של אמא אשר הם מכלל בחינת הכתר שלו המקיף את ז"א. באופן שכל אותו החיורא הנזכר באדרא שיש למעלה בגלגלתא וכן אותה החיורא המתפשטת באחוריים הכל הוא בחינת הכתר הנזכר באדרא הכותר ומקיף את ז"א עכ"ל. ובשער כ"ה פ"ה דף י"א ע"ד כתב וז"ל: ודע

כי אלו הנה"י החדשים הם סוד חוורתא דקדלי הנזכר באדרא קל"ב כי כל בחינת אמא לובן ורחמי בערך ז"א ורישא חוורתא דגולגלתא הוא לבגונית ת"ת דתבונה וחוורתא דקדלא הוא התפשטות נה"י החדשים ועד"ז תבין בא"א רישא חוורתא דיליה וכו' וד"ל עכ"ל.

נמצא כי החוורתא דגולגלתא דז"א הוא מת"ת דאמא וכן עד"ז הוא בא"א וצ"ע דבשער אנ"ך כתב דהוא מחיצוניות דבינה. ואשר נלע"ד והוא בהקדים מ"ש בשער סדר האצילות פרק א' דכל פרצוף מלביש לז"ת דפרצוף שמעליו ובשער הנקודות פ"ב דף ל"ו ע"א כתב וז"ל: והמשכיל יבין וידמה מילתא למילתא איך בכל האצילות בחינת חצי ת"ת ונה"י תמיד מאירין בעולם שלמטה, כי נה"י דז"א מאיר אל הנו"ק, ונה"י דאמא מאיר אל הז"א ונה"י דא"א לאו"א ונה"י דעתיק לא"א ונה"י דא"ק לעתיק ולכל בחינת האצילות כמ"ש בע"ה עכ"ל. והנה הם שמועות סותרות וכבר עמדו בקושיא זאת המפרשים ז"ל ועיין מ"ש בזה בספרי הקטן עלי עין ח"א דף ג' ע"א עד דף נ"א ע"ב. ועתה נאמר בקיצור מתורתו של התו"ח זיע"א שכתב בזה בכמה מקומות ומהם בדף קכ"ח ע"ג ומ"ב ע"א ומ"ד ע"א והעולה מכל אלו המקומות דכל פרצוף מלביש לנה"י דפרצוף עליון ומה שכתב דמלביש לז"ת, מפני שהנה"י נקראים ז"ת בערך החג"ת שנקראים חו"ב, או מפני דפריקין עילאין דנה"י נקראים חג"ת. ובדף ק"ל ע"ב הנד"מ כתב וז"ל: לכן נראה שכונת הרב ז"ל וכונת מורי הרב ז"ל שאחר

התיקון ג"כ או"א עילאין מלבישים לחכמה דא"א, וישסו"ת לבניה דא"א וז"א לו"ק דא"א כמ"ש מורי הרב בהקדמה (והיא שמועה שלישית דכל פרצוף תחתון מלביש לחכמה דפרצוף עליון, דכך הוא הסדר אבא מלביש לחכמה דא"א אמא לחכמה דאבא ולבניה דא"א ז"א לחכמה דאמא ולבניה דאבא ולו"ק דא"א וכו') אלא שמ"ש שאו"א מלבישים את א"א מן הגרון עד החזה הוא בערך כללות הפרצוף דא"א נקרא מן הגרון עד החזה, וישסו"ת אעפ"י שהם מלבישים בינה דא"א נקרא בערך הכולל מן החזה עד הטיבור, וכן הז"א אעפ"י שמלביש את א"א מן הדעת ולמטה נקרא בערך הכולל שמלביש מן הטיבור ולמטה וכו', ונמצא כי המגולה מן הפרצוף הפנימי שהוא חב"ד חג"ת דפרצוף הפנימי נקרא ראש שהם חב"ד של הז"א הכולל, וכל המגולה מהפרצוף האמצעי שהם חב"ד חג"ת דפרצוף האמצעי נקרא חג"ת דז"א הכולל, ומה שהוא ראש מקום דפרצוף אמצעי נקרא גרון דכללות ז"א עכ"ל.

נמצא דמה שאמר דכל פרצוף מלביש לנה"י דפרצוף עליון הוא בפרטות והוא באופן זה, נה"י דכתר דפרצוף עליון מתלבש בחכמה של אותו הפרצוף ועליו מלביש כתר דפרצוף התחתון, והכתב"ד חג"ת דכתר דפרצוף העליון נקרא בכללות חב"ד, ונקרא שכתר דפרצוף תחתון מלביש על גרון דעליון בערך הכולל. אם כן גם הכא נה"י דכתר דא"א הם המתלבשים במו"ס וב"ש ת"ת ונה"י החדשים דכתר הם החוורתא, ומ"ש בשער אנ"ך דחיצוניות הבינה היא הגולגלתא הוא בערך הכולל

ועל שמה נקראת ג"כ רדל"א אין, כמו שגם האוירא נקרא ע"ק ועל שמה רדל"א שהוא עיקרי בשם זה דע"ק כנזכר עכ"ל. הרי מפני שהם נאחזים ונתלים זה בזה כולם נקראים בשם אחד, וכן כאן כל הכחב"ד דא"א נקרא בשם אוירא וכו' והנה האוירא כתב הרב ז"ל בפ"ג וז"ל: וזו האוירא נקרא חכמה עילאה סתימאה, אך מוחא תנינא חכמה דא"א נקרא ח"ס סתם ולא עילאה והכונה שהאוירא הוא סוד או"א עילאין, וח"ס הוא סוד ישסו"ת וכו' עכ"ל.

נמצא דהרדל"א אחזי נהוריה בגלגלתא באוירא ובמו"ם, וא"ש דהגלגלתא היא הראש הראשון והגדול מכולם דבו מאיר הג"ר דרדל"א ובאוירא החג"ת ובמו"ם הנה"י. וגם לפי דבריו זיע"א א"ש מי הוא בחינת האוירא דאם כפי פשט הדברים דהגולגלתא היא כתר והמו"ם חכמה א"כ מה היא בחינת האוירא דבין הכתר לחכמה אין בחינה באמצע דאנן קיימא לן עשר ולא תשע וכו', אמנם לפי האמור א"ש דהאוירא היא בחינת או"א עילאין ומו"ם בחינת ישסו"ת והווה התלת רישין בא"א כח"ב דיליה ובשלתם אחזי נהוריה הרדל"א ודוק.

דף סב ע"ג

ד"ה: רישא תנינא והוא הנקרא אוירא יש בו ג"כ ג' הויות של שם ס"ג וכו' ע"כ.

עיינן בשער מאמרי רשב"י בדף מ' ע"ד שכתב כדהכא, אמנם בסוף דבריו כתב וז"ל: רישא תנינא הנקרא אוירא עילאה הם שלשה הויות במילוי ע"כ גם כן וכו' ושלשה מדרגות עצמות רישא תליתאה הנקרא מוחא סתימאה הם שלש

שנקרא חב"ד חג"ת דכתר כח"ב והת"ת דכתר נקרא בינה וא"ש הכל. וא"ש את"ם. ועיינן בכל זה באיפה שלימה על שער א"א פ"א אות א' דף כ"ב ע"ב, ובמזכיר שלום ח"א מערכת הה אות א' ודוק היטב.

פרק ד'

דף ס"ב ע"ב

ד"ה: הנה היא נמשכת מבחינת האי רדל"א דעתיק יומין שלא יבלה להתלבש בא"א ואחזי נהוריה בהאי רישא וכו' הנקרא אוירא ע"כ.

מבואר דהרדל"א אחזי נהוריה ברישא תניינא, ואילו בראש הראשון מתלבש חסד דעתיק, ולקמן בפירקין אמר דהראש הראשון הוא בחינת מקיף דמקיף והוא נשמה, והראש השני דהוא האוירא הוא בחינת מקיף תחתון ונקרא רוח. א"כ היה צריך דהרדל"א יאיר בראש הראשון ולא בשני. אמנם יבואר היטב עפ"י מ"ש התו"ח זיע"א בדף ע"א ע"ג הנד"מ וז"ל: כל השלושה פרצופים כח"ב דא"א נקרא בכללות בשם אוירא, והוא ע"ד מ"ש הרב ז"ל בספר מבואר שער ג' ח"ב פ"י וז"ל: עיקר שם ע"ק הוא בא"ס המתלבש תוך רדל"א דעתיק שם יצדק שם זה בע"ק בעצם משא"כ בשאר רישין אחרים דא"א, עכ"ז כבר ביארנו בש"ג ח"א פ"א כי כלם נקראים ג"כ ע"ק, והנה רישא דאוירא דא"א נקרא אין ועיקר שם זה של אין הוא ברישא דאוירא דא"א אמנם גם רדל"א נקרא ג"כ בדרך השאלה אין והטעם משום דביה תליא אין. ר"ל כי זה האוירא אחזי נהוריה ברדל"א

הויות של ע"ב ג"כ וכו' יעו"ש בדב"ק. ובפע"ח שער הפורים פרק ו' דף קי"א ע"ב כתב וז"ל: ואלו הי"ג ת"ד הם י"ג הויות דשמות ע"ב כמנין תתקל"ו שכן הוא מנין מרדכי ואסתר עם הכולל עכ"ל. נמצא דבכל הראשים יש הויות דע"ב ולא כמ"ש הכא דהויה דע"ב היא בגלגלתא בלבד. אמנם יובן היטב בדברי הלש"ם זיע"א בחלק הביאורים על שער טנת"א פ"א דף מ"ז ע"ג אות כ"ח, ובספר כללי התפשטות והסתלקות כלל ט"ו ענף ז' אות ו' וז"ל שם בהגה"ה: ואולי כי האוירא והמ"ס הנה בפרטות, היינו כאשר נחשוב ג' רישין דא"א עצמו והם גלגלתא ואוירא ומו"ס, אז הוו האוירא והמ"ס בבחינת חו"ב, אוירא חכמה והוא ע"ב טעמים, ומו"ס בינה והוא ס"ג ונקודות וכו' כי הגולגלתא שהוא למעלה מהאוירא הנה הוא אינו עולה בשם כלל, אבל בכללות היינו כאשר נחשוב את א"א לב' רישין כי נכלל האוירא בגלגלתא, הנה הוו אז האוירא והמו"ס בבחינת כתר וחכמה (כי רדל"א הוא למעלה מהכתר כמ"ש בא"א פ"ב) האוירא כתר והוא ע"ב וטעמים והמו"ס חכמה והוא ס"ג ונקודות וכו', אבל כאשר נחשוב את הרישין דא"א לג' והם גלגלתא ואוירא ומו"ס כמ"ש הרב בשער א"א פ"ג, הנה אז הוה הגלגלתא ע"ב שהוא בכתר, והאוירא ס"ג שהוא בחכמה, והמו"ס שהוא בינה הוה אז הוא השם מ"ה והוא מ"ש הרב בשער א"א פ"ד כי המו"ס הוא בהשם מ"ה עכ"ל.

ובספר הדעה ח"א דף מ' ע"ג כתב וז"ל: ומעתה נאמר עוד כי הנה ידוע הוא שכל הג' רישין אשר ישנם הן בא"ק והן

בא"א ואמרנו שהם בחינת כח"ב אשר בכל אחד, הנה כל זה הוא רק בערך אור א"ס שלמעלה, אבל בערך הגילויים שלמטה הרי נקראים הב' רישין עלאין רק בשם אפס ואין, כי הם נעלמים מהשגה לגמרי מכל אשר למטה, והרישא תליתאה מו"ס הנה הוא הנקרא בשם א"א שהוא הכתר הכללי אשר גם הוא לא נתפס בשם כלל אלא רק שהוא מרומז בקוצו של יוד, ומתחיל הד' שמות עסמ"ב רק מהגרון ולמטה, שע"ב ס"ג הם או"א, ומ"ה ב"ן הם וז"ן. אמנם כאשר אנו מבחינים את התחלת הגילוי גם מא"א ומשום שהרי גם הוא נתגלה עכ"פ בהי"ג ת"ד שבו שהם י"ג מידות רחמים וכו', הנה נבחן גילוי דא"א שהוא המו"ס בשם ע"ב, והאו"א אשר הם מהגרון ולמטה הנה הם רק בשם ס"ג נגדו וכו', והגם שאמרנו שבערך וחשבון הג' רישין נחשב המו"ס להבינה שברישא, אך כבר אמרנו שהב' רישין עלאין אין להם גילוי כלל, וכל ההתחלה הנה הוא רק מהמו"ס וכו' והיא ראשית שורש הע"ב של כל האצילות וכו' עכ"ל ושפתיים יישק.

פרק ה'

דף ס"ב ע"ד

ד"ה: הענין הוא כי האי רישא חוירא יש בה י"ג תיקונין המתפשטין בה מהאי חוירא דיליה והוא בחינת הלבנונית שיש בגולגלתא בין שער לשער. ע"ב.

עיין בגוב"י אות ו' מה שהקשה מספר קול ברמה איך אפשר להיות י"ג חוירות בין י"ג נימין. ועיין בספר שפת אמת בפירקין ד"ה לכן מכח אלו נתהוו בדף ס"ב